

Κερκύρας Νεκτάριος: Η Αγία Αικατερίνη βίωνε την αληθινή χαρά, καρπό του Αγίου Πνεύματος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Τρίτη, 25 Νοεμβρίου 2025, εορτή της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης της πανσόφου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της ενορίας των Κανακάδων Μέσης Κέρκυρας. Εφημέριος στον εν λόγω Ιερό Ναό είναι ο Αρχιμανδρίτης Ιάκωβος Μακρής ο οποίος εργάζεται με θείο ζήλο και αφιέρωση για την πνευματική πρόοδο της ενορίας.

Ο Σεβασμιώτατος, κατά την ομιλία του, απευθυνόμενος στο πολυπληθές

εκκλησίασμα, αναφέρθηκε στην προσωπικότητα της Αγίας Αικατερίνης αλλά και στην εποχή κατά την οποία έζησε και μαρτύρησε. Η Αγία Αικατερίνη ήταν γόνος ευγενικής οικογένειας και ιδιαίτερα έξυπνη αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες μόρφωσης της εποχής της.

Μεγάλωσε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου η οποία ήταν ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα πολιτισμού και γραμμάτων της εποχής εκείνης. Όμως, παρά τη μόρφωση και την ευρυμάθεια της, όταν συναντήθηκε με κάποιο ασκητή τα λόγια εκείνου περί θεϊκού έρωτος και ζώσας αγαπητικής σχέσης με το Θεό άναψαν τη φλόγα του θείου έρωτος και η χάρις του Θεού κατέλαβε το χώρο της καρδιάς της, εξουδετερωνοντας κάθε εφάμαρτο λογισμό.

Έτσι, η Αγία Αικατερίνη μεταμορφώθηκε σε έναν φωτεινό φάρο που ακτινοβολούσε το βίωμα της αληθούς ζωής της χάριτος και της αγάπης, ξεχωρίζοντας μέσα στην αρτωλότητα που κυριαρχούσε στη κοσμική ζωή της Αλεξάνδρειας. Η Αγία βίωνε την αληθινή χαρά η οποία αποτελούσε καρπό του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά της και η οποία δεν έχει σχέση με την ψευδαίσθηση χαράς που έρχεται ως αποτέλεσμα της κάθε είδους ηδονής, της πλεονεξίας και της κακίας ή μιας ατομικιστικού προσανατολισμού διεκδίκησης για την επίτευξη ιδιοτελών στόχων στη ζωή του ανθρώπου.

Κέρδισε έτσι τη ζωή στην οποία ελπίζει κάθε ειλικρινά πιστός, αυτή της αιωνιότητας και της αφθαρσίας που είναι αποτέλεσμα μιας αποκατεστημένης αγαπητικής σχέσης με το Θεό που οδηγεί στην ανακαίνισή του ανθρώπου και τη θεραπεία της μεταπτωτικής φθοράς που υπέστη. Αυτό οδηγούσε τους Αγίους να αισθάνονται ότι δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι τούτου του κόσμου, αλλά προσωρινοί επισκέπτες με στόχο την αιώνιο μετοίκησή τους στην Άνω Ιερουσαλήμ. Τούτη η πεποίθηση τροφοδοτούσε όλους τους μάρτυρες και ομολογητές με δύναμη πνευματική και υπερβατικό θάρρος αψηφώντας έτσι το σαρκικό θάνατο. Εξάλλου ο Απόστολος Παύλος αναφέρει στην προς Εβραίους επιστολή του «ού γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν».

Άραγε, πόσοι στις μέρες μας έχουν αυτήν την συνειδητοποίηση; Πόσοι επιζητούν πραγματικά την εν Χριστώ μεταμόρφωση της ζωής τους και προσδοκούν αυτήν τη λυτρωτική αιώνιο κατάσταση αφθαρσίας; Δυστυχώς, αυτή η απομάκρυνση από το γνήσιο σκοπό του ανθρώπου, τη θέωση, έχει οδηγήσει το σύγχρονο κόσμο σε μια κατάσταση διάσπασης, άθειας πολυφωνίας και ηθικής ασυδοσίας που δεν στοχεύει στην ενότητα των ανθρώπων υπό την ομπρέλα της εν Χριστώ αγάπης ως πλήρωμα της μίας, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας, αλλά στην προαγωγή της ιδιοτέλειας και ενός αφιλόνητου δικαιωματοσμού. Υψώνει έτσι ο άνθρωπος της νέας τάξης πραγμάτων έναν πύργο υπερηφάνειας σαν σε μια άλλη νέα Βαβέλ.

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος ευχήθηκε χρόνια πολλά στους εορτάζοντες και τις εορτάζουσες. Επίσης, παρότρυνε τους πιστούς να κλείσουν τα αφτιά τους στην αποπροσανατολιστική πολυφωνία της άθειας πολυμάθειας της εποχής μας και να εμπνευστούν από το βίο και το θείο έρωτα της Αγίας Αικατερίνης η οποία εναρμονίσε την επιστημονική γνώση της εποχής της με τη μυστική γνώση των θείων νοημάτων της εν Χριστώ ζωής.

